

”ניחות עבודת השדה” אסופת סיפורים

המרכז הישראלי לאפוסטרופסות
הקרן לטיפול בחסויים

כ”ה אדר ב’ תשע”ד | 27 מרץ 2014

דבר המנכ"ל

שלום רב,

אסופת הסיפורים - "ניחוח עבודת השדה", הינו מיזם ראשון מסוגו, המציג פסיפס של פעילות המרכז הישראלי לאפוטרופסות- הקרן לטיפול בחסויים. המטרה היא להציג את עבודת היום -יום של עובדי המרכז בארבעת מחוזותיו, הפרוסים ברחבי הארץ, מהווים רשת הגנה אנושית ומקצועית, לשמירה והגנה, על זכויותיהם, ביטחונם וצרכיהם של מקבלי השירות.

הסיפורים מציגים, ממדים שונים בשליחות החברתית לתיקון עוולות ומימוש צדק חברתי של ממש.

מהיותנו מטפלים באנשים, כל יום עבורנו הוא סיפור. כל יום עבורנו כולל פעילות להגנה, שמירה, ודאגה למקבלי השירות שלנו, מתוך אנושיות, חמלה, כבוד, דאגה וניסיון למלא את רצונו של מקבל השירות, מתוך מקצועיות, אחריות ונאמנות. מתוך כל זה קיבצנו מעט ממכלול הסיפורים, שהינם בבחינת מעשה של מעשים, שבאים מתוך המדרש, של החזון האסטרטגי של המרכז. כנאמר במקורותינו: **"מדרש שמביא לידי מעשה".**

הסיפורים הם בבחינת, **"מורשת הקרב החברתי והאנושי",** שאנו מנהלים, מידי יום ביומו, כנגד בני חושך, לשמירת כבודם, גופם, כספם ורכושם של מקבלי השירות- האנשים היקרים שאנו משמשים אפוטרופוסים, למענם ובעבורם.

אסופת הסיפורים, היא מדגם מיני רבים, שמייצגת את קשת עבודתנו הרב תחומית, במתן המענים על ידי צוות רב מקצועי בפריסה ארצית נרחבת, לצרכים השונים של מקבלי השירות - ילדים, נערים, בוגרים, מבוגרים וקשישים, ללא הבדל דת גזע ומין. אני מודה לכל השותפים שלנו: משרד המשפטים האפוטרופוס הכללי, משרד הרווחה, משרד הבריאות. שירותי הרווחה ברשויות המקומיות, רשתות, מוסדות וארגונים חברתיים. כולם יבואו על הברכה.

תודתי העמוקה למועצת הנאמנים של המרכז ברשותו של מר דוד ברודט על מנהיגות המעצימה את הרוח המיוחדת השוררת במרכז.

אני גאה בהון האנושי הנפלא שבמרכז, ומודה מעומק ליבי לכל עובדי ומנהלי המרכז הפועלים ללא לאות, להעניק שקט נפשי וביטחון אישי מרבי למקבלי השירות, מלווים ברגישות, חמלה, אהבת האדם, במקצועיות ואמינות.

בברכה

ד"ר זאב פרידמן

מנכ"ל

חזון

הגנה על שלומם ודאגה לרווחתם, צרכיהם וזכויותיהם של מי שהגנה ודאגה זו נדרשת להם.

ייעוד

- ✓ השירות יינתן לכל אדם בחברה הישראלית.
- ✓ השירות יינתן תוך שמירה על כבוד האדם.
- ✓ השירות ייתן הגנה מיטבית לזכויותיהם ולצרכיהם הכספיים, הרכושיים, הגופניים, הנפשיים והחברתיים של החסויים.
- ✓ המרכז יפתח ידע, מיומנויות וכלים מקצועיים לטיפול בחסויים.
- ✓ לקיים את המרכז כגוף מוביל במדינה באיכות שירותיו.

ערכים

- ✓ השירות יינתן במקצועיות, באמינות, בשקיפות, בשותפות, בשוויון, בנגישות, בזמינות, במסירות, ברגישות, בסובלנות, בחמלה ובאהבת האדם.
- ✓ השירות יינתן בתחושה של שליחות ובשאיפה לנתינה מיטבית.
- ✓ מקבלי השירות יזכו לכבוד, לשמירה על פרטיותם, לנאמנות, וטובתם תהיה תמיד לנגד עיני המרכז ונותני השירות מטעמו.

אושר במועצת הנאמנים בתאריך כ' באדר תשע"ב 14.3.2012

הועדה המְמָנָה של המרכז

כבוד השופט (בדימוס) בית המשפט העליון, תיאודור אור
כבוד השופטת (בדימוס) בית המשפט המחוזי, יפה הכט
עו"ד יעל מימון, משרד המשפטים

מועצת הנאמנים של המרכז

מר דוד ברודט, יושב ראש.
עו"ד רני נויבאור (נציגת משרד המשפטים).
עו"ס איילה מאיר (נציגת משרד הרווחה).
פרופ' לאה אחדות.
עו"ד רות הורן.
ד"ר דניאל אזולאי.
פרופ' גבי בן נון.

ד"ר זאב פרידמן, מנכ"ל המרכז.

רואה חשבון ומבקר - רו"ח רמי אלחנתי
מבקר פנים - רו"ח עידו כנען
יועצת משפטית - עו"ד תמר הקר, משרד עו"ד אפרים אברמזון ושות'.

הנהלת המרכז:

הגן הטכנולוגי, בנין 1 כניסה ג' מלחה, ירושלים, מיקוד 96951
טל' 02-6490000 פקס: 02-6795040 | דוא"ל: hdq@apotropus.org

מחוז ירושלים:

רח' חלץ 6, ת.ד. 10398 ירושלים, מיקוד 91103,
טל: 02-6727020 פקס: 02-6722282 | דוא"ל: jer@apotropus.org

מחוז תל אביב והמרכז:

רח' בן גוריון 13 ת.ד. 2377 בני-ברק, מיקוד 51108
טל: 072-2600500 פקס: 03-5789334 | דוא"ל: tlv@apotropus.org

מחוז חיפה והצפון:

רח' החלוץ 41, ת.ד. 5544 חיפה, מיקוד 31054
טל: 04-8640990 פקס: 04-8671958 | דוא"ל: haifa@apotropus.org

מחוז באר-שבע והדרום:

רח' יאיר שטרן 43, ת.ד. 5502 באר-שבע, מיקוד 84154
טל: 08-6652050 פקס: 08-6652057 | דוא"ל: bsh@apotropus.org

כתובתנו באינטרנט: www.apotropus.org

תוכן עניינים

שער החמלה

- 4..... לאחר שנים של ניתוק חידשה הבת את הקשר עם אימה.
- 5..... כוחה של עיקשות.
- 6..... הדרך חזרה מבית האבות למגורים בקהילה.
- 7..... סירבה לעבור לבית אבות ללא כלבה הנאמן.
- 8..... גם עבור בת 101 - אין כמו הבית.
- 9..... חומת מגן לחסויה בזמן מבצע "עמוד ענן".
- 10..... חסוי יוכל להיפגש מעתה עם ילדיו ואחיו ללא הגבלה.
- 11..... משלוחי מזון וקניית אוכל מסורתי אתיופי לחסוי, למרות התנגדות הבן להוצאה הכספית.
- במבצע בזק אותרה בת של חסויה שנפטרה, שהקשר עם אימה נותק לפני עשור
- 12..... והיא זכתה ללוותה למנוחות.
- 13..... מבצע לילי לאיתור חסוי שייצא ללא השגחה מבית אבות ולא חזר.
- 14..... מ"אויב" ל"אזהב".
- 16..... לפעול לפי תחושת בטן.
- 17..... לפגוש חסויה דרך חריץ בדלת.
- אפוטרופוסות לפליט אריתראי, חסר מעמד ואמצעים,
- 19..... שנמצא מחוסר הכרה כמחווה הומניטארית.
- 20..... לתת מהנשמה ומכל הלב.

שער הקטינים

- 22..... בן 16 לבד בעולם.
- 23..... ממועמדת לגירוש לחיילת בצה"ל.
- 24..... ארבעה ימים לפני איבוד זכאותו זכה הקטין לגמלה בגין יולדת שנפטרה.
- 25..... חגיגת בר מצווה.
- 26..... "כל-כך קל לדמיין שאת חיה לא ניתן להאמין שהלכת".

שער מניעת עושק, וניצול כספי

- 28..... האם ביקשה להוריש את כל רכושה לביתה החסויה, השכן החתים אותה על צוואה לטובתו.
- 29..... נפל קורבן לתאגיד עובדים זרים.
- 30..... התלמיד לשעבר החתים קשישה על ייפוי כוח, רוקן את חשבונה בבנק ומכר את דירתה.
- 31..... העוקץ של השכן.
- 32..... האח השתלט על נכסי החסוי, בית המשפט השיב לו הנכסים.
- 33..... הבנק החזיר הכספים שנגנבו מחשבנו של החסוי.
- 35..... מיופה הכוח רשם הערת אזהרה על דירתו של חסוי, ללא כל תמורה.

שער החמלה

"לאחר שנים של ניתוק חידשה הבת את הקשר עם אימה"

**המרכז הישראלי לאפטרופסות תיווך לחידוש הקשר של חסויה עם
ביתה, שהביא לשיפור משמעותי באיכות חיי החסויה**

חסויה, ניצולת שואה, בת 85, אלמנה ואם לבן ובת, המסוכסכים ביניהם, מתגוררת בדירה בבעלותה, בדרום הארץ, עם עובדת זרה. הקשישה חולה שנים רבות באלצהיימר, וטרם מינוי המרכז, שימש בעלה כאפטרופוס שלה.

סמוך למועד פטירת הבעל, כשהיה בתרדמת, החתים הבן את אימו על ייפוי כוח, כשבכוונתו לבקש למנותו כאפטרופוס עליה. בת החסויה, אשר שנים לא הייתה בקשר עם הוריה, לאור משקעי עבר קשים, הגישה בקשה למינוי אפטרופוס חיצוני. לדברי הבת, במצב המורכב והעדין בינה לאחיה, אין היא סומכת עליו, ולבדה אינה רוצה להתמודד מולו.

עם מינוי המרכז הישראלי לאפטרופסות במחוז באר שבע והדרום, כאפטרופוס של החסויה הוא שיתף, כחלק ממדיניותו, את שני הילדים בהליך הטיפול באימם החסויה. במהלך הזמן, פנתה ביתה של החסויה לרכזת הטיפול וביקשה כי תפעל, בדרכים שונות, לטובת אימה, לעיתים חרף התנגדותו של אחיה. לדוגמה: הבת ביקשה לשלב את האם במועדון יום לקשישים תשושי נפש, אולם אחיה התנגד, בטענה כי המעלית בבניין בו מתגוררת החסויה, מרבה להתקלקל, ועל-כן הוא חושש כי האם תתקע במעלית. על מנת להפיג את פחדיו, פעל המרכז מול ועד הבית לתיקון המעלית, והחסויה החלה לבקר במועדון ונהנית מאוד מהפעילויות.

המרכז שיתף את הבת, שהינה אחות במקצועה, בכל הקשור בטיפולים הרפואיים, הבדיקות והתרופות של האם, ולאט-לאט חודש הקשר של הבת עם האם. כעבור שנה, הסכימה הבת להתמנות כאפטרופוס לגוף של החסויה, תוך התעקשותה כי המרכז ימשיך לשמש כאפטרופוס לרכוש האם. לדבריה, מינוי המרכז כאפטרופוס לרכוש אימה מאפשר לה להיות אפטרופוס לגוף וממעיט את החיכוכים עם אחיה.

לדברי הבת, הודות למרכז הישראלי לאפטרופסות היא יכולה לחזור ולסעוד את אימה, בערוב ימיה.

"כוחה של עיקשות"

עקשנות של המרכז הישראלי לאפוטרופסות הביאה לאבחון רפואי חדש לחסויה, בעקבותיו הועברה ממוסד סגור למוסד המתאים לצרכיה

אלמנה, בת 70, ללא ילדים, התגוררה בגפה בדירת עמידר במרכז הארץ. מידי זמן נהגה לנסוע לבקר אצל משפחתה ברומניה. לאחר הביקור האחרון דיווחו שכניה כי היא חזרה במצב פיזי ירוד, מבולבלת מאוד, נמצאת באי שקט, רואה דמיונות, מדברת עימן, ומשוטטת ברחובות בביגוד מינימאלי.

היא הועברה לאשפוז במחלקה סגורה בבית חולים גריאטרי, והוגדרה כ"תשושת נפש", הלוקה בבלבול ואי איון תרופתי, סובלת מפרקינסון, ירידה קשה בזיכרון ובהתמצאות, שיפוט מציאות מופרע וחוסר הבנה למצבה. בית המשפט מינה את המרכז הישראלי לאפוטרופסות כאפוטרופוס עליה.

בבירור עם הצוות הרפואי במוסד הגריאטרי, עלה כי החסויה מסייעת לצוות בעריכת השולחנות ובפינוי והביעו בפני רכזת הטיפול ספק קל אודות התאמתה למחלקה. לאור זאת דרש המרכז הישראלי לאפוטרופסות במחוז תל אביב והמרכז, לערוך לחסויה הערכה פסיכו-גריאטרית מחודשת. על-פי חוות הדעת התרשם הפסיכו-גריאטר כי החסויה סובלת מפרקינסון סטטי קל, אך מטופלת כחולת פרקינסון קשה, המקבלת מינונים גדולים של תרופות, הגורמים אצלה לערנות יתר, תנודות רגשיות, התקפי זעם, מצב פסיכוטי עם בלבול. "הטיפול בנוגד דיכאון, עם התרופות שצוינו, צפוי להזיק להתנהגות של החולה. על-פי חוות הדעת, החסויה אינה סיעודית ולא תשושת נפש באופן ברור". לפיכך, הומלץ על שינוי בטיפול התרופתי והעברתה למסגרת פתוחה.

בעקבות הדו"ח הרפואי התעקש המרכז הישראלי לאפוטרופסות על העברתה למסגרת פתוחה, שתתאים לצרכיה. ההחלטה התקבלה אצל החסויה בהתרגשות רבה ובבכי של אושר, מאחר ולדבריה בעת אשפוזיה במחלקה הסגורה לא הייתה רשאית לעזוב את המחלקה והדבר היה חסר לה מאוד.

החסויה הועברה מרצונה למחלקת "תשושים" בבית אבות ולאחר כמה ימים אף יצאה לביקור בביתה, בו יכלה לארוז את החפצים המשמעותיים עבורה. כיום השתלבה החסויה בבית האבות באופן מלא והיא מביעה סיפוק רב.

"הדרך חזרה מבית האבות למגורים בקהילה"

מעברה של קשישה בת 72, ביוזמת המרכז הישראלי לאפטרופסות מבית אבות, בו שהתה שנים, חזרה לביתה יחד עם עובדת זרה, הביא לשיקומה ולשיפור משמעותי באיכות חייה

המרכז הישראלי לאפטרופסות מונה כאפטרופוס על קשישה, בת 72, השווה מזה תקופה ארוכה בבית אבות. עם המינוי נוצר אצל צוות המרכז הרושם שלמרות הזמן הממושך לשהייתה בבית אבות, היא טרם הסתגלה אליו, והשהות בבית האבות פוגע באיכות חייה.

עם קבלת המינוי ערכו עובדי המרכז במחוז ירושלים בדיקה בחשבונותיה והתברר כי היא יכולה להעסיק עובדת זרה, שתשהה איתה 24 שעות ביממה ולכן הוחלט לבחון את האפשרות להחזרתה לביתה, בלווי עובדת זרה.

לצד איתור עובדת זרה מתאימה עבורה, ביצעו עובדי המרכז הכנות להכשרת הבית למגורים.

עם חזרתה של החסויה לביתה ניתן להבחין בתהליך יפה של שיקומה, לאחר שבמשך כל זמן שהותה בבית אבות התרגלה להיות פסיבית, כשאנשי הטיפול במקום דואגים לכל מחסורה וצרכיה ומארגנים הכל עבורה. עם חזרתה הביתה החלה החסויה לאט-לאט ליזום, ונראה ש"חזרה לחיים". היא חזרה להיות יותר עצמאית ופחות תלוית מבעבר.

"סירבה לעבור לבית אבות ללא כלבה הנאמן"

מאמצי המרכז הישראלי לאפוטרופסות הביאו לאיתור בית אבות שיסכים לקלוט חסויה, ניצולת שואה, שחיה בהזנחה גדולה בקהילה, יחד עם כלבה, אליו היא קשורה מאוד

חסויה ניצולת שואה מגרמניה, ילידת 1932, שנשלחה בזמן מלחמת העולם השנייה, יחד עם אחותה לבריטניה, במסגרת מבצע "קינדר טרנספורט", סובלת בשנים האחרונות מירידה משמעותית במצבה הרפואי, שבאה לידי ביטוי בהתנהגות ובמחשבות פרנואידיות, הזנחה עצמית, חוסר יכולת לנהל משק בית, בזבוז כספים, חשדנות כלפי הזולת וחוסר שיתוף פעולה. היא אובחנה כסובלת מדמנציה עם הפרעה פסיכוטית, שיפוט לקוי וחוסר תובנה למצבה.

החסויה התגוררה בבית מגורים פרטי בצפון הארץ וגידלה כלב, 4 חתולים בוגרים וכ-10 גורי חתולים, אשר עשו צרכיהם בבית. ההזנחה בבית הפכה לקשה מאוד.

לאור ההזנחה שהלכה והחריפה ומהעובדה כי לא יכלה לדאוג לצרכיה, החליטו עובדי המרכז הישראלי לאפוטרופסות במחוז חיפה והצפון, בשיתוף גורמי הטיפול בקהילה, ואחד מילדיה, להעבירה לבית אבות, אולם החסויה סירבה למעבר ללא הכלב שלה, אליו היא מאוד קשורה. שום בית אבות לא הסכים לקבל את החסויה, במחלקת תשושי-נפש, עם בעל חיים, הכלב.

לאחר מאמצים רבים אותר בית אבות כזה, שהסכים לקבל את החסויה יחד עם כלבה הנאמן והמסור. היא השתלבה יפה בבית האבות, נהנית מחברת אנשים, משתפת פעולה עם הצוות הרפואי, נקייה ומסודרת, והכלב.... שווה יחד איתה בחדרה במחלקת תשושי הנפש בבית האבות.

"גם עבור בת 101 - אין כמו הבית"

המרכז הישראלי לאפוטרופסות רתם את משפחתה, המסוכסכת קשות, למימון העסקת עובדת זרה, ולכבד את רצונה להמשיך להתגורר בבית

קשישה חסויה, בת 101, מתגוררת בגפה בקהילה, באזור ירושלים. על-פי חוות דעת, נוכח מצבה הקוגניטיבי, היא זקוקה להשגחה מלאה, 24 שעות ביממה, אולם יתרתה של החסויה בבנק, לא אפשרה מימון העסקת עובדת זרה עבורה.

על מנת שלא להעבירה למוסד סיעודי, נרתמו עובדי המרכז הישראלי לאפוטרופסות יחד עם פקידת הסעד בשירותי הרווחה, לגייס את בני המשפחה, המסוכסכים ביניהם קשות, ולאחר פגישות, שיחות רבות ושכנועים, הצליחו לגשר על הפערים ביניהם ולגייסם לתמוך כספית במימון העסקת מטפלת זרה לאימם.

בני המשפחה נרתמו כולם ומידי חודש הם מעבירים סכום של 4,500 שקל, למימון עובדת זרה עבור החסויה. תמיכה כספית זו מנעה את הוצאתה מהבית ומעניקה לה כבוד ומכבדת את רצונה להמשיך להתגורר בביתה.

"חומת מגן לחסויה בזמן מבצע "עמוד ענן" "

נציגת המרכז הישראלי לאפטרופסות ליוותה באופן אישי חסויה, שנקלעה לחרדות ולפחדים עקב ירי הרקטות בדרום הארץ, בזמן מבצע "עמוד ענן"

באפריל 2012, במהלך ההסלמה במבצע "עמוד ענן", כאשר נורו מטחי גראדים על העיר אשדוד, סיפרה חסויה בת 60, המתגוררת לבד בשכירות בעיר, על הפחדים שלה נוכח האזעקות ונפילות הטילים על העיר, כשביתה אינו מוגן ואין בו ממ"ד, ובזמן האזעקות היא נאלצת לצאת לחדר המדרגות.

לחסויה, אישה בודדה מאוד, דוברת רוסית בלבד, בן המשרת בקבע ביחידה קרבית בצה"ל, המקפיד לבקרה מעת לעת, בזמן חופשותיו מהצבא. באנשים אחרים החסויה לא בוטחת, ולמעט ביקורים מפעם לפעם של בנה, איש אינו מבקרה.

נוכח פחדיה וחששותיה מהלחימה בדרום, הציעה נציגת המרכז הישראלי לאפטרופסות במחוז באר שבע והדרום, שהינם אפטרופוס לרכוש בלבד, לחסויה לבוא לקחת אותה לבית הנציגה, המצויד בממ"ד, ולארח אותה, עד שיעבור מצב החירום בעיר. החסויה פחדה מאוד לצאת מהבית ולנסוע עם הנציגה לביתה.

לאור זאת הגיעה הנציגה כמעט מידי יום לבקר את החסויה בביתה, תחת סיכון עצמי, לאור הירי המסיבי של הטילים על העיר; עמדה בקשר טלפוני רצוף ושוטף עם החסויה, מספר פעמים ביום, במשך כל ימי ההסלמה, שוחחה איתה כל כמה שעות ביום ובלילה, ובעת שהייתה אעזקה בעיר יצרה עימה קשר טלפוני, עודדה וחיצקה אותה, עד שנשמעה אזעקת ההרגעה.

”חסוי יוכל להיפגש מעתה עם ילדיו ואחיו ללא הגבלה”

**המרכז הישראלי לאפוטרופסות פעל לבקשתו ורצונו של חסוי לביטול
הסדרי ראייה שלו עם ילדיו ואחיו, דבר שגורם לו עתה אושר רב, כי
יוכל לפגושם ללא הגבלות**

חסוי בן 68, קטוע רגל, רתוק לכסא גלגלים וסובל מדמנציה, מתגורר בקהילה, בצפון הארץ, צמוד לבית בו מתגוררת ידועתו בציבור.

עם מינוי המרכז הישראלי לאפוטרופסות במחוז חיפה והצפון, כאפוטרופוס על החסוי התגלה כי קיימים, על-פי החלטת בית המשפט, הסדרי ראייה בין החסוי לילדיו ולאחיו. הם יכולים לבקר פעמיים בשבוע למשך שעתיים בלבד.

מהשיחות עימו עלה כי הדבר מצער אותו מאוד והוא היה רוצה לראות את ילדיו לעיתים קרובות יותר וללא הגבלה.

יועץ משפטי מהמרכז הישראלי לאפוטרופסות פנה לבית המשפט בבקשה לשנות את הסדרי הראייה ולאחרונה החליט בית המשפט לענייני משפחה לבטלם, כך שמעתה יוכלו ילדיו ואחיו של החסוי לבקר בכל עת שיחפצו. החסוי מאושר ונפעם מכך שיוכל לראות מעכשיו את ילדיו ואחיו, ללא הגבלות.

עם המינוי גם עלה חשש לניצולו הכלכלי. הבית המשותף של בני הזוג הועבר על שם ידועתו בציבור בלבד. נוכח חשש זה, מינה המרכז הישראלי לאפוטרופסות עורך דין, שינסה להשיב את זכויותיו של החסוי לעצמו.

"משלוחי מזון וקניית אוכל מסורתי אתיופי לחסוי, למרות התנגדות הבן להוצאה הכספית"

**המרכז הישראלי לאפוטרופסות רתם את כל גורמי הטיפול לשכנוע
בנו של חסוי לניצול קצבת הביטוח הלאומי
לרכישת מזון עבור האב**

המרכז הישראלי לאפוטרופסות במחוז ירושלים מונה כאפוטרופוס על רכושן של קשיש, בן 84, עולה מאתיופיה, המתגורר במרכז קליטה. בנו נהג לקחת ממנו את כל קצבת הביטוח הלאומי, והוא נותר חסר כל וללא אוכל בבית. אשתו של הקשיש נפטרה, לאחר שסבלה בין היתר מתת משקל.

עם מינוי מחוז ירושלים במרכז כאפוטרופוס, תוכננה תוכנית טיפול, שכללה בין היתר משלוח מזון מהסופר וקניית אוכל מסורתי אתיופי; תשלום שכר דירה ישירות למרכז הקליטה והוראת קבע שתכלול קניית תרופות לקשיש.

בתחילה הייתה התנגדות רבה מצד החסוי (בהשפעת בנו) למשלוחי המזון, והם הושארו במשרדי מרכז הקליטה. ביוזמת המרכז הישראלי לאפוטרופסות התקיימה פגישה בין כל גורמי הטיפול בקהילה ובמרכז הקליטה, יחד עם שני ילדיו של החסוי, בעקבותיה החל הבן לשתף פעולה, שכנע את אביו לקבל את משלוחי המזון וכיום משלוחי המזון הפכו קבועים, כך שלא חסר אוכל בבית.

בנוסף הסדיר המרכז הישראלי לאפוטרופסות את תשלומי שכר הדירה ולאחרונה נרכשו לחסוי בגדים והמרכז השתתף במימון האזכרה לאשתו המנוחה, כמנהג בני העדה האתיופית.

"במבצע בזק אותרה בת של חסויה שנפטרה, שהקשר עם אימה נותק לפני עשור, והיא זכתה ללוותה למנוחות"

**במרוץ נגד הזמן הצליחו עובדי המרכז הישראלי לאפוטרופסות לאתר
בת של חסויה, שניתקה קשר עם האם ולא היה כל פרטים אודותיה,
והודיע לה על פטירתה**

בזכות תושייתה של עובדת מחוז חיפה והצפון במרכז הישראלי לאפוטרופסות נמנעה קבורת חסויה כעיריית, ולאחר נתק של קרוב לעשור, אותרה בת החסויה והיא זכתה ללוות את אימה למנוחת עולמים.

בית המשפט מינה את המרכז הישראלי לאפוטרופסות כאפוטרופוס על הקשישה, לאחר שעל-פי דיווחי הרווחה ביתה וחתנה גנבו ממנה כספים והותירו אותה חסרת כל. לאחר הדיווח ניתקו הבת והחתן כל קשר עימה וזנחו את הטיפול בה. עם מינוי המרכז היא הועברה למרכז גריאטרי, ובמשך כל השנים לא היה לה קשר עם מי מבני משפחתה וצוות המוסד, כמו גם דייריו, סברו שהיא ערירית.

עם קבלת הדיווח במרכז הישראלי לאפוטרופסות על פטירתה, בגיל 74, נפתח תיקה במרכז ואז התברר כי על-פי דיווח הרווחה לחסויה בת, חתן ונכדים. עובדי המרכז ביקשו לעכב את קבורתה עד לאיתורם.

במשרד הפנים לא הצליחו לאתר הבת ברישומיהם. עובדת המרכז פנתה למוסדות שונים והתברר כי שם משפחתה של הבת ובעלה שונה. בעזרת האינטרנט הצליחה להשיג את מספר הטלפון הנייד של החתן, אולם הסתבר שהוא שגוי. באמצעות הרשתות החברתיות השיגה עובדת המחוז את הטלפון הנייד של בת החתן, מנישואיו הראשונים, ודרכה הגיעה לביתה של החסויה וסיפרה לה על פטירת אימה.

תוך שעתיים הגיעה הבת, החתן וילדיה ממרכז הארץ לחיפה, כדי ללוות את האם, החמה והסבתא למנוחות. "הייתי בטוחה שאימא נפטרה כבר מזמן", אמרה. "למרות הנתק שהיה בינינו בזכות המרכז הישראלי לאפוטרופסות זכיתי לתת לה את הכבוד האחרון".

"מבצע לילי לאיתור חסוי שייצא ללא השגחה מבית אבות ולא חזר"

עובדי המרכז הישראלי לאפוטרופסות נרתמו לאתר חסוי שעזב בשעות הצהריים את בית האבות ולא חזר עד שעות הערב המאוחרות והעברתו המיידית לבית אבות אחר, העונה לצרכיו

באחד הערבים קיבלה רכזת הטיפול של המרכז הישראלי לאפוטרופסות במחוז באר-שבע והדרום דיווח מבית האבות, כי חסוי בן 82, רווק וערירי, השוהה במחלקת תשושים פתוחה, יצא מבית האבות בשעות הצהריים וטרם חזר.

לאור החשש לגורלו, ומתוך דאגה כי החסוי אינו זוכר כיצד לחזור לבית האבות או חלילה נפגע ואינו יכול להזעיק עזרה, הוחלט להגיש תלונה למשטרה על היעדרותו. צוות המרכז הישראלי לאפוטרופסות הצטרף לאנשי המשטרה, כדי לאתר את החסוי, שנמצא בסופו של דבר ליד ביתו הישן.

מיד עם הימצאו של החסוי, היה ברור לצוות המרכז כי לא ניתן להחזירו לבית האבות בו שהה, במחלקה פתוחה, ויש להעבירו למחלקה מוגנת, מחשש כי יעזוב שוב ויפגע. פנייה דחופה של מנהלת המחוז, בשעות הערב המאוחרות, לפסיכיאטר המחוזי, הביאה לאישור מייד של קוד אשפוז עבור החסוי ובמקביל החלו עובדי המרכז בניסיון לאתר בית אבות מתאים, שיוכל לקלוט אותו באופן מידי, עוד באותו לילה. לחסוי אושר קוד אשפוז מידי ונמצא עבורו בית אבות מתאים ועוד באותו לילה הועבר למחלקת תשושי נפש, בו הוא שוהה עד היום.

מ"אויב" ל"אוהב"

בהתעקשותה של רכזת הטיפול של המרכז הישראלי לאפסטרופסות נוצרו יחסי אמון בינה לבין חסוי, שביקש כי המרכז ימשיך לשמש כאפסטרופוס שלו

מינוי המרכז הישראלי לאפסטרופסות כאפסטרופוס על חסוי בן 55, הסובל ממחלת נפש, המתבטאת בגלים פסיכוטיים עם התפרצויות זעם ובזבזי כספים ולסירוגין גלים דיכאוניים או מעשים אובדניים, לוותה בקשיים רבים. עם המינוי התגלה כי יתרת חשבוננו בבנק היא בחובה גדולה מאוד, בנוסף להלוואות שונות ולמשכנתא שלקח, בהחזרתם הוא מתקשה לעמוד. ניהול חשבונותיו על-ידי אחר, לוותה בטענות קשות מאוד מצידו כלפי רכזת הטיפול של מחוז תל-אביב והמרכז במרכז הישראלי לאפסטרופסות, שכללו שפה בוטה כלפיה, אנטי, וחוסר נכונות לשיתוף פעולה.

למרות הקשיים וחוסר שיתוף הפעולה מצידו, הסדירה רכזת הטיפול של המרכז, במחוז תל אביב והמרכז, את חובותיו והמשכנתא שלו, הגבילה אותו מהתנהגותו הכלכלית הפזרנית ולאט-לאט החל מצבו הכספי להתייצב בהדרגה. התהליך לוהה בשיחות בלתי פוסקות של רכזת הטיפול עם החסוי, בהם הוסבר לו שוב ושוב המצב הקיים, ואיך מתמודדים עם מה שיש, מצב שהחסוי סירב להשלים איתו. בשלב כלשהו אף הועלתה בפניו האפשרות להשתחרר מהמינוי, כשבמקביל המשיכה רכזת הטיפול בקו פעולה ברור ובתהליך של איזון הניהול הכספי שלו ושליטה בהוצאותיו.

לאחר שלוש שנים התקיים פורום מינהלי ביחידה לבריאות הנפש אליה השתייך, בנוגע לחולים שבטיפולם, וביניהם החסוי. בישיבה זו היה צורך לבחון כיצד ממשיכים את הקשר עימו. באותה ישיבה הפתיע החסוי את הנוכחים כשביקש לא לבטל את מינוי המרכז כאפסטרופוס, להסיר את מינויו כאפסטרופא לגוף, אולם להשאירו כאפסטרופוס לרכושו.

מנקודה זו נראה שהקשר עימו השתנה מהקצה אל הקצה ונוצר מצידו אמון כלפי רכזת הטיפול, והבנה כי היא פועלת לטובתו. החסוי כיום מועצם מהקשר שלו עם הרכזת והטיפול שניתן לו במסגרת האפסטרופסות. המרכז הצליח לסגור לו את ההלוואה בבנק, המשכנתא משולמת באופן קבוע מכספי הקצבה שלו. כאשר נשארים יתרות בחשבוננו מחודש קודם המרכז מעביר לו אותם כתוספת להתנהלותו השוטפת בחודש העוקב.

כיום משתף החסוי את המרכז בכל דבר, גם ברמה של ענייני גוף, גם בקשר האישי שיצר עם בחורה שאותה נשא לאישה, ובכל התוכניות שמתכנן ביחס לעתידו. הוא למד להתנהל יפה עם הכסף, כשהמרכז מתיר לו להיות עצמאי מחד ומאידך דואג לניהול מבוקר של חשבונותיו.

"לפעול לפי תחושת בטן"

כשהחסוי, שיום קודם לכן דווח כי סובל מכאבים ברגליים, לא ענה לטלפון, התעקשה רכזת הטיפול של המרכז הישראלי לאפוטרופסות להגיע לביתו, שם ראתה אותו מוטל על הרצפה, בלי יכולת לזוז

המנקה בביתו של חסוי ערירי, בן 67, המתגורר בגפו באזור ירושלים, עימה יצר החסוי קשרים שמעבר לניקיון השוטף של הבית, דיווחה כי החסוי, חולה הסוכרת, סובל מכאבים עזים ברגליו, מתקשה בהליכה, ואינו יכול להגיע למרפאה. הצעתה של רכזת הטיפול כי יתפנה באמבולנס לחדר מיון בבית החולים נתקלה בהתנגדות מצידו.

רופאת המשפחה הודיעה כי תגיע לבקרו בשעות אחר-הצהריים, ומדיווחה, ביום שלמחרת, עלה כי התרשמה שלא מדובר בשבר, אך יש צורך לערוך צילומים ובדיקות כדי לאבחן את מצבו. רכזת הטיפול של המרכז הישראלי לאפוטרופסות במחוז ירושלים ניסתה להשיג את החסוי טלפונית, אולם הוא לא ענה. נציגת המרכז הישראלי לאפוטרופסות, המבקרת אותו אחת לשבוע, ציינה כי לרוב הוא נוהג שלא לענות לטלפון. עם זאת רכזת הטיפול לא הייתה שקטה.

היא החליטה לנסוע לביתו של החסוי, יחד עם רכז הנכסים של המחוז. מעבר לדלת צעקו השניים לחסוי שיפתח את הדלת, אולם הוא ענה כי אינו יכול ללכת. הם הציצו דרך החלונות והבחינו בחסוי ישוב על הרצפה, בכניסה לחדר השירותים ואינו יכול לזוז. רכזת הטיפול הודיעה לו כי בכוונתה לפרוץ את הדלת ולהזמין את מד"א. בכניסתם לדירה היה החסוי חצי מעורטל, ישוב על רצפה קרה, ללא יכולת להתרומם או לזוז. רכזת הטיפול כיסתה אותו ונתנה לו לשותות.

אנשי מד"א, שהגיעו לדירה, הרימו אותו, בדקו אותו והחליטו להעבירו בדחיפות לחדר מיון: הסוכר בדמו היה גבוה מאוד, בעיות בלב וירידה בחום גופו. החסוי התנגד, אולם רכזת הטיפול אישרה את פינויו לבית החולים. לאחר חודש אשפוז בבית חולים, כשמצבו התייצב, הועבר החסוי להמשך טיפול והשגחה ביחידת שיקום.

"לפגוש חסויה דרך חריץ בדלת"

**שנים לקח לעובדי המרכז הישראלי לאפוטרופסות לרכוש את אמונם
אצל חסויה חשדנית, המסרבת לכל קשר עם אנשים, עד שהפכו לבני
בית אצלה**

בסמוך ועוד בטרם מינוי המרכז הישראלי לאפוטרופסות כאפוטרופוס על חסויה ערירית, בת 42, הלוקה בנפשה, נשלחה החסויה, ללא תיאום, במונית ממרכז קליטה בצפון הארץ לדיור בקהילה בעיר דרומית, השייכת לאחת החברות המשכנות. במשך כתקופה חיפשו עובדי המרכז הישראלי לאפוטרופסות במחוז באר-שבע והדרום את החסויה, השאירו לה מכתבים ופתקים, בעברית וברוסית, על דלת ביתה ובתיבת הדואר, פנו למשטרה, לפסיכיאטר המחוזי, לשירותי הרווחה, אך איש לא הצליח לאתרה.

יום אחד ובמקרה, אותרה החסויה על-ידי רכזי הטיפול של המרכז במחוז באר שבע והדרום, בזכות תיאור הלבוש שנמסר עם היעדרותה. החסויה, בהיותה חשדנית וחסרת אמון באנשים, סירבה לאפשר לאנשי המרכז לבקרה בביתה. היא הסכימה לפתוח חשבון בנק לצורך העברת כספי הקצבה המגיעים לה. הוחלט כי הכספים יועברו לה בהמחאה, על מנת שהחסויה תאלץ לפגוש בנציגה. כך בעקביות ולאורך שנים, ביקרה הנציגה את החסויה, כשזו פותחת את הדלת לכדי חריץ קטן, לוקחת את ההמחאה ונועלת את ביתה. מידי פעם, ולעיתים נדירות, החלה החסויה לבקש מהנציגה דברים: מכונית כביסה, חיסון לחתולה ועוד. כל פעם עוד קצת.

כעבור זמן דיווחה הנציגה כי היא מתרשמת שמצבה הנפשי של החסויה מתדרדר והיא מתלוננת שאחד השכנים מבקש להרעילה. היא אף הגיעה למשרדי המרכז ודיווחה כי השכן מעביר חומרים כימיים דרך הדלת ובגלל זה היא מדממת בכל גופה. מבטה היה רדוף ולא רגוע. לא נצפו על גופה חבלות או פגיעות. רכזת הטיפול דיווחה על האירוע לרופא המטפל ולעובדת הסוציאלית ברווחה, ואלה עדכנו את הפסיכיאטר המחוזי.

הפסיכיאטר המחוזי הוציא צו לבדיקת החסויה, אולם זו סירבה לפתוח את הדלת. סוכם כי בזמן שהחסויה תגיע לבנק לפדות את ההמחאה השבועית כעבור כלכלתה, היא תופנה לבדיקה.

נוכח מצבה הנפשי של החסויה היא הועברה לאשפוז. מביקורי הנציגה אצל החסויה נודע כי לחסויה חתולה, אותה היא מגדלת בביתה ואליה היא מאוד קשורה. בעת ביקורם של עובדי המרכז את החסויה בבית חולים, הם הציעו לה, כל עוד היא מאושפזת, לטפל בחתולה ולהאכילה במקומה. החסויה שמחה על ההצעה ומסרה את מפתחות ביתה ונתנה הוראות לטיפול בחתולה. נציגת המרכז הקפידה להגיע מידי מספר ימים לבית החסויה, להאכיל ולהשאיר מים לחתולה.

באותה הזדמנות פנה המרכז לחברה המשכנת וארגן במהלך אשפוזיה של החסויה בבית חולים פסיכיאטרי, שיפוץ המטבח; ניקיון הדירה ונרכשה עבורה מיטה חדשה.

"אפוטרופסות לפליט אריתראי, חסר מעמד ואמצעים, שנמצא מחוסר הכרה כמחווה הומניטארית"

**המרכז הישראלי לאפוטרופסות הסכים לשמש כאפוטרופוס לגופו
של פליט אריתראי, חסר זכויות או מקורות הכנסה, שנמצא תלוי על
עמוד חשמל**

פליט אריתראי, בן 25, נמצא תלוי על עמוד חשמל. לא ברור היה אם ניסה להתאבד או שפגעו בו. הוא נמצא מחוסר הכרה ובתחילה לא הייתה ברורה כלל זהותו, שכן על גופו לא נמצאו מסמכים כלשהם.

מבית החולים "שערי צדק" בירושלים, לשם הגיע, פנו למחוז ירושלים במרכז הישראלי לאפוטרופסות, כדי שישמשו כאפוטרופוסים לגופו, על מנת שיוכלו לבצע בו טיפולים רפואיים. מתברר כי לא היו לו כל זכויות או מקורות הכנסה, ובהחלטת ועדת חריגים של המרכז הישראלי לאפוטרופסות, הוחלט לשמש לו כאפוטרופוסים, מסיבות הומניטאריות.

התברר כי מדובר בפליט מאריתריאה, בן יחיד להוריו, המתגוררים בחו"ל. היה קושי במציאת אנשי קשר, מכיוון שאף אחד מחבריו, מעסיקיו ובן-דודו, השוהים בישראל, סירבו להזדהות, מהיותם שוהים בלתי חוקיים בישראל ובמידה יחשפו עלולים רשויות ההגירה לעצורם ולגרשם מהארץ.

במהלך חודשי אשפוזו בבית החולים נדרשו נציגי המרכז במחוז ירושלים לקבל מספר החלטות רפואיות בעניינו, כמו חיבורו להזנה דרך הבטן ונוכח מצבו החמור והנזק המוחי שנגרם לו, נשקלה העברתו לבית חולים אחר, למונשמים, דבר שלא יצא בסופו של דבר לפועל. במהלך אשפוזו ביקרה אותו פעמיים בשבוע נציגת המרכז הישראלי לאפוטרופסות.

אחרי ארבעה חודשי אשפוז הוא נפטר ובתיווך המרכז הישראלי לאפוטרופסות הובא לקבורה בחלקת הזרים של חברה קדישא - קהילת ירושלים. בנוסף לקומץ חברים ומעסיקיו של הפליט, הלכו אחרי ארונו גם נציגי המרכז הישראלי לאפוטרופסות.

"לתת מהנשמה ומכל הלב"

**עובדי המרכז הישראלי לאפוטרופסות נזעקו לדירת חסויה שנפלה
בלילה ממיטתה ושכבה שעות בתוך צרכיה, במקומה של העובדת
הסיעודית שלה**

ההודעה שהתקבלה במזכירות מחוז חיפה והצפון של המרכז הישראלי לאפוטרופסות הייתה ממטפלת חברת הסיעוד, שסיפרה כי החסויה שבטיפול, בת 82, דיווחה לה שנפלה בלילה מהמיטה ועד עתה היא שוכבת על הרצפה ולא מסוגלת לקום. המטפלת ביקשה את מפתחות הדירה, על מנת שתוכל להגיע אליה בעוד מספר שעות.

ללא היסוס, החליטה מזכירת המחוז, יחד עם רכז הטיפול, לצאת מיידית לבית החסויה. כשהגיעו לדירה הם שוחחו איתה טלפונית והיא סיפרה כי היא שוכבת על הרצפה ואינה יכולה לקום. למקום הוזמן פורץ דלתות וצוות מגן-דוד-אדום.

כשפרצו את הדלת נמצאה החסויה שוכבת על הרצפה, בתוך צרכיה. כך שכבה על הרצפה במשך שעות, ללא מים ואוכל. רכז הטיפול ומזכירת המחוז, נתנו לה לשתות, גררו אותה למקלחת ושם קילחו אותה, שכן הייתה מלוכלכת מכף רגל ועד ראש, הלבישו אותה ניסו לשכנעה להתפנות לבית חולים לבדיקות. החסויה סירבה, אולם לאחר שעתיים של שכנועים, הסכימה להתפנות, כשהיא נקייה ולבושה היטב.

שער הקטינים

"בן 16 לבד בעולם"

המרכז הישראלי לאפטרופסות מונה כאפטרופוס לקטין שנותר חסר כל, לאחר שאימו נפטרה, שיפץ והשכיר את דירת האם, פועל מול הרשויות באיטליה, שם נולד, להבטיח את זכויותיו הכלכליות שיבטיחו לו ביטחון כלכלי בבגרותו

בהיותו בן 16 איבד קטין את אימו והוא נותר לבד. עם קבלת ההודעה הטלפונית במרכז הישראלי לאפטרופסות במחוז תל אביב והמרכז על המינוי כאפטרופוס על הקטין, הוא שוהה בבית משפחת חברו מבית הספר. הוא הוטרד מאוד מכך שקברה של אימו ללא מצבה, ואין לו את היכולת הכלכלית והידע להקמת מצבה. לאחר שבועיים הושגה תרומה למימון המצבה, כאשר הקטין התעקש לכתוב עליה כי אימו נפטרה לאחר סבל רב. הוא היה שותף מלא בניסוח הכיתוב על המצבה.

לאחר הקמת המצבה נרתם המרכז להבטחת עתידו של הקטין: הוגשה תביעה לביטוח לאומי בגין קצבת ילדים ושארים; נערך סיור במשפחתו בו שולב הקטין על-ידי שירותי הרווחה, והתקיימה פגישה בבית הספר, בו הוא לומד, בנוכחות המחנכת, יועצת בית הספר, פקידת הסעד ונציגי המרכז. בפגישה התברר כי לבד מהחולצה הקרועה מימי השבעה, אותה הוא לובש כל העת, אין לו בגדים נוספים. באופן מיידי העביר המרכז הישראלי לאפטרופסות תקציב לרכישת בגדים מתאימים עבורו.

במקביל התקיים ביקור בדירה בה התגוררו הקטין ואימו. בדירה התגלתה עזובה גדולה. הבית היה מלא בגרוטאות, בקבוקים ריקים וקופסאות שימורים לרוב. זוהמה רבה כיסתה את רצפת הדירה, ללא אפשרות לפתוח את הדלתות בבית. שתי משאיות גדולות פינו את כל הזבל מהדירה, תוך שימת לב לפרטים סנטימנטליים, שנשמרו עבור הקטין כמזכרת, כמו אלבומי תמונות וכדומה.

המרכז הישראלי לאפטרופסות שיפץ את הדירה, תוך אפשרות שהדירה תשמש את הקטין למגורים, עם הגיעו לבגרות. עד אז תושכר הדירה והקטין ייהנה מכספי השכירות.

במהלך פינוי הדירה נמצאו בה מסמכים המעידים על כך שהקטין נולד באיטליה, כאשר אימו התגוררה שם לצורך לימודים, ואביו הוא ככל הנראה אזרח איטלקי, שעם הלידה דרש כי הקטין יועבר לבית יתומים וסירב לאפשר לאם לגדלו. עם מסמכים אלה פועל המרכז הישראלי לאפטרופסות בעזרת עורך דין איטלקי, לברר את זכויותיו של הקטין מול הרשויות באיטליה.

"ממועמדת לגירוש, לחיילת בצה"ל"

המרכז הישראלי לאפוטרופסות פעל למניעת גירוש מהארץ של קטינה שהתייתמה מהוריה ופעל להסדרת מעמדה בישראל וגיוסה לצה"ל

בשנת 2005 עלתה קטינה יחד עם אימה ואחיה לארץ (האב נפטר באוקראינה). בארץ חלתה אימה בסרטן והיא נפטרה. הקטינה נותרה יתומה וחסרת מעמד (בהיותה לא יהודיה) ואף היה חשש שתגורש יחד עם אחיה מישראל. הקטינה שהתה בחוות הנוער הציוני, באזור ירושלים, בעוד אחיה, הגדול ממנה, התגורר בדרום.

עם מינוי המרכז הישראלי לאפוטרופסות במחוז ירושלים, כאפוטרופוס על הקטינה, הוא החל לטפל בהסדרת מעמדה בארץ, מול משרד הפנים. לאחר הרבה פגישות מול משרד הפנים, הצליח המרכז לסדר לה מעמד ארעי כללי בישראל, עד הגיעה לגיל 18. כמו כן דאג המרכז להנפיק לה תעודת זהות כתומה.

טרם מלאו לה 18, עזר המרכז לחסויה בהגשת בקשה לתושבות קבע מול משרד הפנים ובמקביל, נוכח רצונה של החסויה להתגייס לצה"ל ולתרום למדינה, פעל המרכז בכל ההליך הקשור לגיוסה לצה"ל. נשלחו מכתבים מטעם המרכז הישראלי לאפוטרופסות ללשכת הגיוס בבקשה להתחשב במצבה, לגייסה ולהכיר בה כחיילת בודדה. לאחר מאמצים רבים היא גויסה לצבא.

במקביל הגיש המרכז תביעה למוסד לביטוח לאומי, מחלקת שאירים, לקבלת קצבת שאירים ודמי מחיה, לכל התקופה מאז התייתמה, ואכן הביטוח הלאומי הכיר בה ככזו וכל הכספים הועברו לזכותה רטרואקטיבית.

נציגת המרכז הישראלי לאפוטרופסות, שהייתה מבקרת אותה כל זמן שהותה בפנימייה ויצרה עימה קשרים מאוד טובים והיוותה עבורה, בנוסף לתפקידה במרכז, כמשפחה מארחת בסופי שבוע.

"ארבעה ימים לפני איבוד זכאותו, זכה הקטין לגמלה בגין יולדת שנפטרה"

המרכז הישראלי לאפטרופסות פעל למיצוי זכויותיו בביטוח לאומי של קטין חסוי, שאימו נפטרה בהיותו בן שלושה שבועות, שזיכה אותו בגמלה שתשמש אותו לצרכיו

כשמלאו לקטין חודשיים וחצי, מונה המרכז הישראלי לאפטרופסות במחוז תל אביב והמרכז כאפטרופוס על רכושו, לאחר שאימו חולת האידס נפטרה, בהיותו בן 3 שבועות בלבד. קרובת משפחה, מדרגה רחוקה, מונתה כמשפחה אומנת שלו וכאפטרופוס על גופו.

עם מינוי המרכז כאפטרופוס על הקטין, הוחל בתהליך למיצוי זכויותיו בביטוח הלאומי. מבירור ראשוני עלה כי זכויותיו מסתכמות בקצבת ילדים וקצבת שארים בלבד. למרות זאת, נעשו פניות וביחרים נוספים על-ידי המרכז, באגפים ובסניפים השונים של הביטוח הלאומי, מהם התברר כי הקטין, בהיותו תינוק שהתייתם בשנת לידתו הראשונה, זכאי לקצבה מיוחדת ותגמול בגין יולדת שנפטרה, בסך 2,500 שקל בחודש, למשך 12 חודשי חייו הראשונים. הגשת התביעה לקצבה זו מוגבלת בזמן, וניתן להגישה עד הגעתו של הקטין לגיל שנה. 4 ימים בלבד לפני שמלאה לו שנה, הוגשה התביעה והחסוי קיבל למעלה מ-30,000 שקל מהביטוח הלאומי, בגין גמלה מיוחדת זו.

במקביל פעל המרכז לאיתור זכויות עם הקטין בנכס שהיה שייך לה. הוצאו צווי ירושה אחר הסבתא שנפטרה ולאחריה האם. על הנכס רבצה משכנתא, שעקב מצבה הרפואי של האם בעת נטילתה, לא היה בה ביטוח חיים, ולפיכך לא ניתן היה לבטלה.

חרף עובדה זו פעל המרכז, באמצעות יועציו המשפטיים, לביטול המשכנתא. נעשתה פנייה לוועדה בין-משרדית, לכונס הנכסים מטעם הבנק, ובסופה, לאחר מאבק עיקש, בוטלה המשכנתא.

בכל תקופת המינוי והטיפול האינטנסיבי בקטין, התקיים קשר שוטף בין נציגי המרכז לקרובת המשפחה ששימשה כמשפחה אומנת. היא פנתה למרכז ונעזרה בו גם במקרים בהם תחום הטיפול חרג מסמכות המרכז כאפטרופוס לרכוש בלבד. היא קיבלה מענה ואזן קשבת, גם בעת שהקטין אושפז בתדירות גבוהה בבית החולים וכאשר היה לה צורך בסיוע מול גורמי הרווחה.

קרובת המשפחה שהייתה לקטין משפחה אומנת, עברה את כל תהליכי האימוץ של הקטין ובאחרונה הוכר הקטין כבנה המאומץ, ומינוי המרכז הישראלי לאפטרופסות כאפטרופוס על רכושו, הסתיים.

"חגיגת בר מצווה"

צוות המרכז הישראלי לאפוטרופסות נרתם והתגייס לחגוג בר-מצווה לקטין שהוצא בצו חירום ממשפחתו ושווה בפנימייה

המרכז הישראלי לאפוטרופסות משמש אפוטרופוס לקטין, שהוצא מחזקת אימו בצו חירום, בהיותו בן 8, לאחר שנמצא במצב של הזנחה קשה ואלימות כלפיו מצד בן זוגה של האם, הלוקה בנפשה. מאז שווה הקטין בכפר ילדים בדרום הארץ.

בהגיעו לגיל 13 סיפר החסוי לבת השירות הלאומי מטעם מחוז באר-שבע והדרום של המרכז, המבקרת אותו, כי חלמו שיחגגו לו בר-מצווה, כמו לשאר הילדים. לדבריו בכפר הילדים נוהגים לחגוג טקס צנוע לכלל הילדים והוא מבקש חגיגה גדולה רק עבורו ובשבילו.

בת השירות הלאומי, יחד עם צוות המרכז במחוז באר שבע והדרום, נרתמו להגשים את חלומה של החסוי. הם רתמו, בהתנדבות, חברת הפעלות לילדים, וערכו לקטין חגיגה גדולה בכפר הילדים, עם פעילויות, כיבוד והמון כיף, לה היו שותפים כל חניכי כפר הילדים.

אושרו של החסוי לא ידע גבולות.

חגיגת בר-המצווה לחסוי באה לאחר שהמרכז הישראלי לאפוטרופסות נדרש לפעול בענייניו החריגים של הקטין: התברר כי אימו נישאה לאותו בן-זוג אלים ושינתה את שם משפחתה לשם משפחתו. באופן אוטומטי ומאחר ומדובר בקטין, משנה משרד הפנים את שמו של הקטין לשמה החדש של האם. גורמי הטיפול ציינו כי אם יוודא לו כי שמו של אביו המנוח נלקח ממנו, הדבר עלול לגרום לו למשבר נפשי קשה. מבלי ידיעתו של הקטין החסוי, פנה המרכז מיוזמתו בדחיפות לבית המשפט, בבקשה לקבל צו להחזרת שם משפחתו הקודם של הקטין.

כדי לשמר לחסוי, ולו במעט, את שורשיו ומוצאו, פעל המרכז הישראלי לאפוטרופסות לחידוש הקשר שלו עם הסבתא, שהיוותה עבורו חלק חשוב מחייו, בעת שהתגורר עם אימו, וכנראה אף שימשה לו כמשענת היחידה במציאות האומללה בה גדל.

"כל-כך קל לדמיין שאת חיה, לא ניתן להאמין שהלכת"

**כתב קטין חסוי על מצבת אימו שנפטרה, לאחר שהמרכז הישראלי
לאפוטרופסות איתר וגייס קבלן מצבות לבניית מצבה על קבר האם,
שעל-פי החוק ותקנות הביטוח הלאומי לא הייתה זכאית לכך**

שנתיים לאחר שאימו של חסוי בן 15 נפטרה, יש לו סוף-סוף מקום להתייחד עם זכרה. בסיוע וביוזמת עובדי המרכז הישראלי לאפוטרופסות במחוז חיפה והצפון הוקמה, שנתיים לאחר פטירתה, מצבה על קברה של האם, עליה ביקש הקטין לכתוב: "כל-כך קל לדמיין שאת חיה, לא ניתן להאמין שהלכת".

כשהיה החסוי בן 13 התמוטטה אימו לנגד עיניו, מדום לב ונפטרה בגיל 47. הקטין נשאר לבד, ונשלח למשפחה אומנת והמרכז הישראלי לאפוטרופסות מונה לו כאפוטרופס.

למצוקתו בשל אובדן האם שחווה, נוספה העובדה שהאם נקברה בבית קברות ללא יהודים ולא הוקמה מצבה על קברה. על-פי חוק מעמד פטירה, נפטר שלא קיבל טרם מותו קצבה מהביטוח הלאומי אינו זכאי למענק פטירה, ולפיכך לא נמצא מימון להקמת מצבה על קברה.

המרכז הישראלי לאפוטרופסות, יחד עם משפחת האומנה, ניסו לפעול מול הרשויות, על מנת שלפנים משורת הדין יתחשבו במצבו ויקימו מצבה על קבר האם, אולם הם נתקלו בחומות בירוקרטיות. כל ההסברים על מצוקתו ההולכת וגוברת של הקטין, המחמירה נוכח העדר מצבה על קבר אימו, לא הועילו.

ביוזמת צוות המרכז נעשתה פנייה לקבלני מצבות בבקשה להקים על חשבונם מצבה על קבר האם. אחד מהם התרגש מאוד מהפנייה והודיע מיידית כי חברתו תקים את המצבה על חשבונה וללא עלות, כמחווה הומניטארית.

במשך כשבועיים לקח לקטין, בסיוע צוות המרכז והמשפחה האומנת, להחליט מה לכתוב על המצבה, כשהדבר מלווה בכאב גדול ובפרצי רגשות עזים. "לאימא היקרה שלנו מבנך ומשפחתך", כתב.

שער מניעת עושק, וניצול כספי

"האם ביקשה להוריש את כל רכושה לביתה החסויה, השכן החתים אותה על צוואה לטובתו"

**המרכז הישראלי לאפוטרופסות פעל לביטול צוואה חדשה שערכה
אם של חסויה, לטובת שכן, במקום צוואה קודמת שהורישה רכושה
ונכסיה לביתה החסויה**

המרכז הישראלי לאפוטרופסות מונה כאפוטרופוס לחסויה, בשנות ה-50 לחייה, המאושפזת במוסד פסיכיאטרי, לאחר פטירת אימה, ניצולת שואה. החסויה הייתה עבור האם כל עולמה, ולפיכך ערכה צוואה, בה הורישה לבת את כל נכסיה ובכללם דירה, כספים הנמצאים בבנק וכספי פיצויים מגרמניה.

עם מינוי מחוז תל-אביב והמרכז כאפוטרופוס לחסויה, לאחר פטירת האם, התברר שטרם מינוי המרכז כי שכן, שהתגורר בבניין בו התגוררה האם, הגיש בקשה לרשם הירושות להוצאת צו קיום צוואה, בהציגו צוואה שערכה האם, חמש שנים לאחר הצוואה שהורישה לביתה החסויה את כל כספה ורכושה, לטובתו.

משכך, הגיש המרכז, בשמה של החסויה, התנגדות לקיום הצוואה, בשל החשד שהצוואה החדשה נעשתה מחמת השפעה בלתי הוגנת, תחבולה ותרמית וחשפה רישומים המעידים כי בשנות חייה האחרונות חלה התדרדרות משמעותית בתפקודה של האם, עקב הפרעות בזיכרון.

לאחר הליך משפטי ארוך, החליט בית המשפט על קיום שתי הצוואות בו זמנית, באמצעות הסכם המושתת על הבנה, כי בכל מקרה האינטרס החשוב ביותר לאם החסויה היה לדאוג לטובתה ורווחתה של ביתה החסויה. חלק מהכספים הועברו לשכן ויתרת הכספים יועברו לשימוש החסויה וישמשו לצרכיה על-פי שיקול דעתו של המרכז. לאחר אריכות ימיה ושנותיה של החסויה, יקבל השכן או יורשיו, את יתרת הכספים שיוותרו במרכז, בבחינת יורש אחר יורש.

"נפל קורבן לתאגיד עובדים זרים"

עובדי המרכז הישראלי לאפוטרופסות נחלצו להגן על חסוי בן 46, שנפל קורבן לניצול של תאגיד להעסקת עובדים זרים

חסוי, בן 46, מדרום הארץ, לוקה בראייתו ובנפשו, מתגורר בשכירות סוציאלית בגפו, רווק ועירי, נפל קורבן לניצול, טרם מינוי המרכז כאפוטרופוס.

החסוי הוחתם על-ידי תאגיד לעובדים זרים ותוך ניצול נכותו השתמשו בזכאותו לטיפול על-ידי עובד זר, אשר הועסק על-ידם במקום אחר, אך היה רשום כמטפל בחסוי. העובד הזר נתפס על-ידי רשויות ההגירה ובהעדר אישורים מתאימים, הוצא נגדו צו גירוש. במקביל נתבע החסוי כמעסיקו של העובד הזר וכשותף במרמה.

המרכז הישראלי לאפוטרופסות במחוז באר שבע והדרום ייצג את החסוי בעתירה שהוגשה נגדו בבית המשפט לעניינים מנהליים, והיה חשש כי יושתו נגדו תשלומים שונים בגין העסקתו כביכול של אותו עובד זר, או לחילופין קנסות גבוהים בגין העסקת עובד זר שלא כדין.

בבית המשפט התקשה החסוי להסביר את עצמו ולעזרתו נחלצו רכזת הטיפול והנציגה של המרכז הישראלי לאפוטרופסות, שהעידו כי במצב ביתו של החסוי ועל-פי הביקורים אצלו, לא יתכן כי לן בביתו עובד זר או סייע לו, כמו גם שאין באפשרותו לממן העסקת עובד זר.

בעקבות העדות, משך העותר, תאגיד העובדים הזרים, את עתירתו כנגד החסוי.

"התלמיד לשעבר החתים קשישה על ייפוי כוח, רוקן את חשבונה בבנק ומכר את דירתה"

**המרכז הישראלי לאפוטרופסות תובע את התלמיד לשעבר,
בדרישה להשבת הכספים שנגזלו ממנה, על מנת שישמשו אותה
לרווחתה בערוב ימיה**

קשישה ערירית מדרום הארץ, בסוף שנות ה-70 לחייה, מורה לאנגלית לשעבר בבית ספר יסודי, נענתה לבקשת הוריו של אחד מתלמידיה ונתנה לו שיעורים פרטיים באנגלית. בהגיעו לגיל 18 חתמה לו המורה על ייפוי כוח כללי, באמצעותו ניהל את חשבונות הבנק שלה ובהמשך העביר לבעלותו, וללא תמורה, את ביתה. כל זאת טרם מינוי המרכז כאפוטרופוס.

לאחר שאושפזה לצורך ניתוח, בעקבותיו הוחמר מצבה, היא הועברה למסגרת חוץ-ביתית. התלמיד הגיש לבית המשפט בקשה להתמנות כאפוטרופוס שלה. כאפוטרופוס הוא לא דאג לצרכיה הבסיסיים, כמו ביגוד ומחשב נייד, שהיה נחוץ לה לקשר עם אחותה שבחו"ל.

חברתה הטובה, שראתה את מצבה, פנתה למוסדות ולגורמי ממשלה שונים, בניסיון למנוע את עושיקה של הקשישה על ידי אותו תלמיד לשעבר. היא הגיעה לבית משפט, ולמרות שלא היה לה כל מעמד, הסכים בית המשפט לשמוע אותה, כולל הקלטות של הקשישה, בה היא מספרת כי נעשקה על-ידי התלמיד. בית המשפט השתכנע והורה על מינוי המרכז הישראלי לאפוטרופסות, כאפוטרופוס חיצוני.

עם מינוי מחוז באר שבע והדרום במרכז נמצאה החסויה מבודדת בבית אבות, אין איש המדבר בשפתה (דוברת אנגלית בלבד), חסרת כל, ללא יתרות כספים בבנק. לדבריה היא חשה כאסירה בבית כלא, חייה נגמרו, והיא מצויה בבדידות גדולה וחסרה את החיות שהיא כה אוהבת ובהם טיפלה תמיד.

המרכז פעל לאיסוף מסמכים, תיעוד ההזנחה הקשה בה התגוררה בביתה, שיחות עם חברים ושכנים, שנאספו לצורך תביעה כנגד תלמידה לשעבר.

במקביל, לאחר מאמצים רבים, איתר המרכז בית אבות המתאים לצרכיה, בו דיירים הדוברים בשפתה, בו היא יכולה להמשיך לדאוג לבעלי-חיים, אותם היא כל-כך אוהבת.

מעברה של החסויה לבית אבות, בסביבה כפרית, ובטבע, היטיבה עימה מאוד. המרכז רכש עבורה מחשב נייד והקשר עם אחותה בחו"ל חודש, וכמוהו גם הקשר עם חבריה, הדואגים לבקרה באופן קבוע.

"העוקץ של השכן"

שכן של חסויה התיידד איתה, העביר את דירתה על שמו ומכר אותה. המרכז הישראלי לאפוטרופסות השיב לה הכספים, המיועדים לרווחתה

עם מינויו של מחוז ירושלים במרכז הישראלי לאפוטרופסות כאפוטרופוס על קשישה, בת 83, מאזור ירושלים, השוהה בבית אבות, התברר כי טרם המינוי התיידד עם הקשישה שכן, הגר בסמיכות, החתים אותה, שלא כדין, על העברת דירתה על שמו וכן על מסמכים שלפיהם קיבלה סכומי כסף אשר מעולם לא הגיעו לידיה. לבסוף מכר השכן את דירתה, כשהוא מרוויח מאות אלפי שקלים שלא כדין.

עם מינוי המרכז ומשהתבררה עסקת המקרקעין ועושק החסויה על-ידי השכן, הגיש המרכז תביעה כספית נגדו בבית משפט לענייני משפחה, שפסק כי על השכן להעביר לחסויה את הכספים שגנב ממנה. לאחר ערעורו של השכן על הפס"ד, שנדחה, קיבלה החסויה את הכספים, ששימשו אותה לשיפור איכות חייה, כולל רכישת שיניים תותבות חדשות, הסדרת חובותיה ולרווחתה היום-יומית.

במקביל, עם מינוי המרכז כאפוטרופוס על החסויה נמצאו בדירתה בבית האבות עשרות אריזות מקוריות של תכשיטים, שלא נעשה בהם שימוש ולא נפתחו כלל מאריזתם המקורית, שנרכשו על-ידיה דרך חברות טלמרקטינג שונות, שניצלו את מצבה. המרכז תבע את החברה, התכשיטים הוחזרו והחסויה קיבלה בגינם החזר כספי.

”האח השתלט על נכסי החסוי, בית המשפט השיב לו הנכסים”

בעקבות עתירה של המרכז הישראלי לאפוטרופסות שמר חסוי על זכויותיו בקרקע ובנכסים רבים, לאחר השתלטות של אחיו, מתוקף היותו אפוטרופוס שלו, על הנכסים.

מחוז חיפה והצפון במרכז הישראלי לאפוטרופסות מונה כאפוטרופוס על קשיש מאזור הצפון, נכה הלוקה בפיגור קל, בן 84, ממוצא דרוזי, בעקבות מחלוקת עם בני משפחתו בענייני רכוש. התברר, כי אחיו, שהיה האפוטרופוס של הקשיש, חתם בשמו על ויתור בירושת הוריהם והעברתה אליו.

על-פי צו ירושה שניתן בבית הדין הדרוזי, אביו של החסוי, הוריש את כל נכסיו (שטחים נרחבים, שחלקם מיועדים למגורים וחלקם לחקלאות), בצורה שווה לשלושת בניו. האח ששימש כאפוטרופוס על החסוי, פנה לבית הדין הדרוזי, בשמו של החסוי, בבקשה להסתלק מהעזבון לטובתו, ללא תמורה. בית הדין קיבל הבקשה והמקרקעין נרשמו על שם האח האפוטרופוס. מאחר ובניו של האח השלישי, שנפטר, התנגדו לתיקון שנעשה לצו הירושה, בית הדין הפך את ההחלטה ומינה את המרכז הישראלי לאפוטרופסות כאפוטרופוס לרכוש של החסוי.

המרכז פעל באמצעות עורך דין לרישום הערת אזהרה בטאבו לנכסי המקרקעין, על מנת שלא יבוצעו כל פעולות בנכסים ללא אישור המרכז, לצורך הגנה על זכויותיו של החסוי.

"הבנק החזיר הכספים שנגנבו מחשבוננו של החסוי"

לאחר הודעה על מינוי אפוטרופוס לקשיש בן 85, התברר כי נמשכו מחשבוננו צ'קים, תוך זיוף חתימתו, בסכומים של עשרות אלפי שקלים. הבנק נעתר לדרישת המרכז הישראלי לאפוטרופוסות להשבת הכספים, ששימשו את סידורו במוסד

עם מינוי המרכז הישראלי לאפוטרופוסות במחוז באר-שבע והדרום כאפוטרופוס על קשיש בן 85, המתגורר בגפו בקהילה, לוקה בדמנציה קשה, אלמן ואב לבת פגועת נפש, השוהה במוסד, נמסרה הודעה לבנק, בו התנהל חשבוננו של החסוי, על דבר המינוי, תוך דרישה לבטל את כרטיסי האשראי והצ'קים של החסוי לאלתר. עם קבלת תדפיסי החשבון מהבנק, התברר כי ימים אחדים לאחר הודעת המרכז, נמשכו מספר צ'קים מהחשבון, שהוסבו על שם חברות גביית צ'קים שונות, בסכומים של עשרות אלפי שקלים, תוך זיוף חתימתו של החסוי

המרכז הישראלי לאפוטרופוסות במחוז באר שבע והדרום הגיש תלונה במשטרה ובמקביל פנה לבנק, בדרישה שלא יכבדו צ'קים נוספים, לאור החשש שמישהו מחזיק ברשותו פנקס צ'קים של החסוי ועושה בהם שימוש. לאחר הודעת המשטרה על סגירת תיק החקירה עקב חוסר ראיות, פנה היועץ המשפטי של המרכז לבנק, בדרישה להחזרת הסכומים שהוצאו במרמה מחשבוננו של החסוי. הבנק הודה בטעותו, והסכים להחזיר לחסוי את הכספים, שנלקחו החשבון לאחר המועד שהמרכז הודיע על מינויו כאפוטרופוס.

עם מינויו של המרכז כאפוטרופוס של החסוי, הודיעה שכנתו, ששימשה כמטפלת שלו והייתה האדם היחיד עליה סמך, על התפטרותה. החסוי סירב לקבל כל מטפלת אחרת במקומה, והביע חוסר אמון בכל אדם מטעם המרכז שניסה להיכנס לביתו. לאחר מאמצים רבים הצליחה נציגת המרכז לרכוש את אמונו של החסוי ולפתח עימו קשר חם ודואג. היא ביקרה אותו מעל למספר הביקורים המחויבים, הביאה לו אוכל מבושל שהכינה בביתה ורכשה עבורו מצרכים.

כל הניסיונות לשמר את החסוי בסביבתו הטבעית בקהילה, תוך סידור מטפלת חדשה עבורו, כשלו. כשסירב להתקלח, לאכול, והיה מבולבל מאוד, הבינו

במרכז הישראלי לאפטרופסות כי במצבו הפיזי הירוד, וחרף אי רצונו, יידרש העברתו לסידור בבית אבות, בדיור מוגן.

בדיקה פסיכו-גריאטרית שבוצעה לחסוי מצאה כי הוא זקוק להשגחה מלאה ולסידור מוסדי. עובדי המרכז הישראלי לאפטרופסות ניסו לשכנע את החסוי לעבור לסידור מוסדי, על מנת שהעברתו למוסד תהיה בהסכמתו וכשהבין כי במצבו יהיה לו טוב יותר במסגרת חוץ ביתית, הסכים לכך. סידורו במוסד התאפשר הודות לכספים שנעשקו מחשבוננו והושבו על-ידי הבנק.

"מיופה הכוח רשם הערת אזהרה על דירתו של חסוי, ללא כל תמורה"

**המרכז הישראלי לאפוטרופסות ביטל את עסקת מכירת הדירה וגייס
את גורמי הקהילה השונים לממן המשך שהייתו של החסוי בביתו
ולאפשר לו איכות חיים מיטבית**

מינוי המרכז הישראלי לאפוטרופסות במחוז תל אביב והמרכז על חסוי בן 65, הסובל מפיגור שכלי גבולי, בנוסף לנזק מוחי בעקבות אירוע מוחי, נעשה לאור הגילוי שהחסוי "מכר" את דירתו לעורך דין שהכיר. בגין עסקת המכר רשם עורך הדין, ששימש כמיופה כוחו של החסוי, הערת אזהרה לטובתו, כשהחסוי לא קיבל כל תקבול בגין עסקה זו. בנוסף לקח עורך הדין, בשמו של החסוי, הלוואה של כ-20,000 שקל מהבנק, ששימשה לשיפוץ הדירה והתאמתה לצרכיו.

החסוי התנגד למינוי המרכז הישראלי לאפוטרופסות כאפוטרופוס עליו ודרש כי עורך הדין ימשיך לשמש כאפוטרופוס. גם עורך הדין התנגד למינוי המרכז וטען כי החסוי אינו זקוק לאפוטרופוס. הוא אף עתר לבג"צ, שנדחה, והחזיר את הדיון לבית המשפט לענייני משפחה, שמינה את המרכז כאפוטרופוס.

עם המינוי הגיש המרכז לבית המשפט בקשה למתן פסק דין, שיצהיר כי עסקת המכר מבוטלת ויש למחוק את הערת האזהרה בלשכת רשם המקרקעין. לאור העובדה כי בחשבונו של החסוי לא הייתה יתרה מתאימה למימון ההליכים המשפטיים, מימן המרכז הליכים אלה מתקציבו, בעלות של כ-18,000 שקל.

לאור מצבו הכלכלי של החסוי הוא נאלץ לחיות בדוחק רב. המרכז הישראלי לאפוטרופסות ניסה לגייס מימון מגורמים שונים, אולם ללא הצלחה. לאור הקושי בטיפול בו, ללא משאבים כספיים מתאימים, הודיעה המטפלת הזרה שלו על התפטרותה. בעקבות פנייה למשרד הבריאות אושר לחסוי קוד אשפוז והחסוי הועבר לבבית אבות, כשכל העת הוא שב על בקשתו לחזור למגורים בביתו.

לאחר מאמצים מרובים הצליחו עובדי המרכז לרתום גורמים שונים להגדלת מימון הכנסותיו החודשיות של החסוי, שיכסו את הפער בין ההכנסות וההוצאות שלו: דודתו של החסוי הסכימה לתמוך בסכום חודשי של 500 שקל; עמותת בית הכנסת, הסמוך למקום מגוריו ובו נהג להתפלל כל השנים, מימנה תמיכה חודשית של כ-800 שקל ושירותי הרווחה השיגו תמיכה במסגרת תוכנית נכים קשים בקהילה, בסכום של כ-1,000 שקל בחודש. שילוב של כל אותם גורמים הצליחו לעשות את השינוי ולאפשר לחסוי איכות חיים מיטבית.

החסוי חזר להתגורר בביתו, בסיוע מטפלת זרה חדשה, המטפלת בו במסירות רבה. הוא שולב במועדונית ומגיע לפעילות מספר פעמים בשבוע בהנאה גדולה. הוא מעורב ופעיל בחיי הקהילה.

המרכז הישראלי לאפוטרופסות
הקרן לטיפול בחסויים

**משרדי ההנהלה: הגן הטכנולוגי, בנין 1 כניסה ג' מלחה,
ירושלים 96951**

טל: 02-64900000 פקס: 02-6795040

אפוטרופסות – עקט נפשי וביטחון אישי
התאגיד הציבורי הגדול והוותיק בארץ לשירותי אפוטרופסות ללא מטרת רווח,
שהוקם ע"י האפוטרופוס הכללי במשרד המשפטים, הפועל בשקיפות,
בשיתופות ובתודעת שירות.

**www.apotropus.org
HDQ@APOTROPUS.ORG**